

NECİP FAZIL KISAKÜREK ŞİİRLERİNDEN...

PEYGAMBER

Sende insan ve toplum , sende temel ve bina;
Ne getirdin götürdün, bildirdinse âmennâ !....

FİKİR SANCISI

Lâfımın dostusunuz , çilemin yabancı,
Yok mudur, sizin köyde, çeken , fikir sancısı?

SURDA AÇILAN GEDİK

Surda bir gedik açtık ; mukaddes mi mukaddes !
Ey kahbe rüzgâr, artık ne yandan esersen es !

DÜŞMANIMA

Ey düşmanım, sen benim ifadem ve hızımsın ;
Gündüz geceye muhtaç, bana da sen lâzımsın !..

SAHTE KAHRAMAN

Bizim kalan aziz borç asırlık zamanlardan;
Tarihi temizlemek sahte kahramanlardan...

ZEHİRLE PİŞMİŞ AŞ

"Zehirle pişmiş aşı yemeğe kimler gelir?"
Dilsizce ,yalnız Allah demeye kimler gelir?

NEFS MUHASEBESİ

Bıçaklarım su oldu , boyuna bilenmekten;
Bitti benlik madenim her ân törpülenmekten.

MÜRŞİD

Bana yakan gözlerle , bir kerecik baktınız;
Ruhuma büyük temel çivisini çaktınız....

İLMİHAL

Yandı kitap dağlarım , ne garip bir hal oldu !
Sonun da bana kalan , yalnız ilmihal oldu !

İSLÂM

Her fikir, her inanış, tek mevsimlik vesselâm;
Zaman ve mekan üstü biricik rejim, İslâm.....

O ERLER Kİ ...

O erler ki, gönül fezasındalar,
Toprakta sürünme ezasındalar.

Yıldızları tesbih tesbih çeker de,
Namazda arka saf hizasındalar.

İçine nefis sızan ibadetlerin,
Bir biri ardınca kazasındalar.

Günü her dem dolup her dem başlayan,
Ezel senedin imzasındalar.

Bir ân yabancıya kaysa gözleri,
Bir ömür gözyaşı cezasındalar.

Her rengi silici aşk ötesinde renk;
O rengin kavuran beyzasındalar.

Ne cennet tasası ve ne cehennem;
Sadece Allah ' ın rızasındalar.

DAĞLARDA ŞARKI SÖYLE

Al eline bir değnek,
Tırman dağlara şöyle!
Şehir farksız olsun tek,
Mukavvadan bir köyle.

Uzasan göğşe ersen ,
Cücesin şehirde sen;
Bir dev olmak istersen,
Dağlarda şarkı söyle!

GEÇİLMEZ

Bu kapıdan kol ve kanat kırılmadan geçilmez;
Eşten dosttan sevgiliden ayrılmadan geçilmez.
İçeride bir has oda , yeri samur döşeli;
Bu odadan gelsin diye çağrılmadan geçilmez.
Eti zehir , yağı zehir , balı zehir dünyada,
Bütün fani lezzetlere darılmadan geçilmez.
Varlık niçin, Yokluk nasıl , yaşamak ne topyekûn?
Aklı yele verip çıldırmadan geçilmez.
Kayalık boğazlarda yön arayan bir gemi;
Usta kaptan kılavuze varılmadan geçilmez.
Ne okudun , ne öğrendin , ne bildinse berhavâ;
Yer çökmeden , gök iki şak yarılmadan geçilmez.
Geçitlerin , kilitlerin yalnız O 'nda şifresi;
İşte , işte o eteğe sarılmadan geçilmez !

ŞARKIMIZ

Kırılır da bir gün bütün dişliler,
Döner şanlı şanlı çarkımız bizim.
Gökten bir el yaşlı gözleri siler,
Şenlenir evimiz barkımız bizim.

Yokuşlar kaybolur, çıkarız düze,
Kavuşuruz sonu gelmez gündüze,
Sapan taşlarının yanında füze,
Başka âlemlerle farımız bizim.

Kurtulur dil, tarih, ahlak ve iman;
Görürler nasılmış, neymiş kahraman!
Yer gmk ve su vermem dediği zaman,
Her tarlayı sular arkımız bizim.

Gideriz nur yolu izde gideriz,
Taş bağırda, sular dizde, gideriz,
Bir gün akşam olur, bizde gideriz,
Kalır dudaklarda şarkımız bizim...

UTANSIN

Tohum saç, bitmezse toprak utansın!
Hedefe varmayan mızrak utansın!
Hey gidi küheylan koşmana bak sen !
Çatlarsan, doğuran kısırak utansın !
Eski çınar şimdi Noel ağacı;
Dallarda iğreti yaparak utansın!
Ustada kalırsa bu öksüz yapı,
Onu sürdürmeyen çırak utansın!
Ölümden ileri varış dediğin,
Geride ne varsa bırak utansın!
Ey binbir tane de solmayan tek renk,
Bayraklaşmıyorsan bayrak utansın!

HAYAT , MAYAT

Hayat , mayat diyorlar;
Bebim gözüm mayat'ta.
Hayatın eksiki var:
Hayat eksik hayatta.

Takınsam, kanat, manat;
Kuş, muş olsam seğırtsem.
Bomboş vatana inat,
Matan'a doğru gitsem...

ZİNDANDAN MEHMED'E MEKTUP

Zindan iki hece Mehmed'im lâfta!
Baba katiliyle baban bir safta !
Bir de, geri adam , boynunda yafta...
Halimi düşünüp yanma Mehmed'im!
Kavuşmak mı?... Belki....Daha ölmedim!

Avlu... Bir uzun yol .. Tuğla döşeli,
Kırmızı tuğlalar altı köşeli.
Bu yolda tutuktur hapse düşeli...
Git ve gel... Yüz adım..... Bin yıllık konak.
Ne ayak dayanır buna, ne tırnak!

Bir alem ki, gökler boru içinde !
Akıl, olmazların zoru içinde.
Üstüste sorular soru içinde:
Füşün mü, konuş mu , sus mu , unut mu ?
Buradan insan mı çıkar, tabut mu?

Bir idamlık Ali vardı, asıldı;
Kaydını düştüler , mühür basıldı.
Geçti gitti, bir kaç günlük fasıldı.
Ondan kalan , boynu bükük ve sefil;
Bahçeye diktiği üç beş karanfil....

Müdür Bey dert dinler, bugün "maruzât"!
Çatık kaş...Hükümet dedikleri zat...
Beni Allah tutmuş kim eder azat?
Anlamaz; yazısız , pulsuz, dilekçem....
Anlamaz! ruhuma geçtim bilekçem!

Saat beş dedi mi, bir yırtıcı zil;
Sayı var, maltada hızaya dizil!
Tek yekûn içinde yazıl ve çizil!
İnsanlar zindanda birer kemmiyet;
Urbanlarla kemik, mintanlarla et.

Somurtmuş ki bıçak, nâra ki tokat;
Zift dolu gözlerde karanlık kat kat...
Yalnız seccademin yününde şefkat;
Beni kimsecikler okşamaz madem;
Öp beni alnımdan , sen öp seccadem!

Çaycı getir, ilaç kokulu çaydan!
Dakika düşelim, senelik paydan!
Zindanda dakika farksızdır aydan.
Karıştır çayını zaman erisin;
Köpük köpük, duman duman erisin !

Peykeler , duvara mihli peykeler;
Duvarda, başlardan, yağlı lekeler,
Gömülmüş duvara, baş baş gölgeler...
Duvar , katil duvar, yolumu biçtin!
Kanla dolu sünger... Beynimi içtin!

Sükût...Kıvrım kıvrım uzaklık uzar;
Tek nokta seçemez dünyadan nazar.
Yerinde mi acep, ölü ve mezar?
Yeryüzü boşaldı, habersiz miyiz?
Güneşe göç var da , kalan biz miyiz ?

Ses demir, su demir ve ekmek demir....
İstersen demirde muhali kemir,
Ne gelir ki elden, kader bu ,emir...
Garip pencerecik, küçücük ,daracık;
Dünyaya kapalı Allah ' a açık.

Dua , dua , eller karıncalanmış;
Yıldızlar avuçta , gök parçalanmış.
Gözyaşı bir tarla , hep yoncalanmış...
Bir soluk, bir tütsü, bir uçan buğu;
İplik ki, incecik, örer boşluğu.
Ana rahmi zâhir, şu bizim koğuş;
Karanlığında nur, yeniden doğuş...
Sesler duymaktayım: Davran ve boğuş!
Sen bir devsin, yükü ağırdır devin!
Kalk ayağa , dimdik doğrul ve sevin!

Mehmed'im , sevinin , başlar yüksekte!
Ölsek de sevinin, eve dönsek de !
Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!
Yarın, elbet bizim, elbet bizimdir!
Gün doğmuş, gün batmış, ebed bizimdir!

AMAN

Aman efendim, aman!
Galiba Âhir Zaman!
Manzarası yurdumun,
Tufan gününden yaman!
Göz görmez aydınlıkta;
Asümanedek duman.
Yer dumanmış ne çıkar,
Duman doolu âsüman.
Türk evi delik deşik;
Yıkı dökük hânüman.
Duraksız itiş kakış;
Süresiz karman-çorman.
Anne çocuk doğurur,
Köpek soyundan azman.

Beyinler zıp zıp kadar,
Mideler koskocaman.
Aziz fikir buğdayı,
Katıra mahsus saman.
Boş lâf , hep dalga dalga;
Uçsuz bucaksız umman.
Hayvanlık orkestrası:
Eşek birinci keman.
Orman keleş , nebat kel;
Nebat ormanlar adam.
Midelerde ihracat,
Günde beş milyon batman.
Bilmem kaç milyar harman.
Yangın evinde satranç;
Plân, reform ve uzman.
Tam bir buçuk asırdır,
Maymunlardan eleman.
Bizdeki hale nispet
Maymun taklitten pişman.
Hangi yol Türke uygun,
Hangi parti terciman?
Çıkamaz meydanlara;
Camide mahpus iman!
Silah küfrün belinde,
Küfrün elinde , ferman.
Cehle sorarsan ilim;
Zehre sorarsan, derman.
Rahmet, meçhul kelime;
Bilinmez isim , Rahmân.
Kutsal kitaptır fuhuş;
Ahlâk, okunmaz roman.
Tarih, kontra gerçeğe;
Hürriyet hakka düşman.
Millete kasdedenin
İsmi milli kahraman.
Yere batsın bu dünya ,
Bu dünyadan hayr uman!
Genç adam, at yorganı!
Sana haram, uyuman!
Aman, efendim aman!
Efendim , aman ,aman

ÇİLE

Gaiblerden bir ses geldi: Bu adam
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birden bire dam.
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı. İhtiyar bacı!
Sonsuzluk elinde bir mavi tülbent,
Ok çaktı yukardan, üstüme avcı.

Ateşten zehrini tattım bu okun.
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum değdi burnuna(yok)un.
Kustum, öz ağzımdan kafatasımı.

Bir bardak su gibi calkandı dünya;
Söndü istikamet, yıkıldı boşluk,
Al sana hakikat , al sana rüya!
İşte akıllılık , işte sarhoşluk!

Ensemde örsünde bir demir balyoz
Kapandım yatağa son çare diye.
Bir kanlı şafakta , bana çil horoz
Yepyeni bir dünya etti hediye.

Bu nasıl bir dünya hikayesi zor;
Mekânı bir satır, zamanı vehim.
Bütün bir kainat muşamba dekor,
Bütün bir insanlık yalana teslim.

Nesin sen , hakikat olsan da çekil!
Yetiş körlük , yetiş takma gözde cam!
Otursun yerine , bende her şekil;
Vatanım sevgilim , dostum ve hocam!

*
*
*
*

Aylarca gezindim , yıkık ve şaşkın .
Benliğim bir kazan ve aklım kepçe,
Deliler köyünden bir menzil aşkın
Her fikir içimde bir çift kelepçe.

Niçin küçülüyor eşya uzakta ?
Gözsüz görüyorum riyada, nasıl ?
Zamanın raksı ne , bir yuvarlakta?
Sonum varmış , onu öğrensem asıl ?

Bir fikir ki, sıcak yarada kezzap,
Bir fikir ki, beynin zarında sülük.
Selâm , selâm sana haşmetli azap;
Yandıkça gelişen tılsımlı kütük.

Yalvardım : Gösterin bilmeceme yol!
Ey yedinci kat gök, esrarını aç!
Annemin duası, düş de perde ol!
Bir asâ kes bana , ihtiyar ağaç.

Uyku, kaatillerin bile çeşmesi;
Yorgan , Allahsıza kadar sığınak
Teselli pınarı , sabır memesi;
Size şerbet, bana kum dolu çanak.

Bu mu, rüyalarda içtiğim cinnet,
Sırrını ararken patlayan gülle?
Yeşil asmalarda depreniş , şehvet;
Karıncı sarayı , kupkuru kelle....

Akrep , nokta nokta ruhumu sokmuş.
Mevsimden mevsime girdim böylece
Gördüm ki , ateşte cımbızda yokmuş.
Fikir çilesinden büyük işkence.

*
*
*
*

Evet her şey bende bir gizli düğüm
Ne ölüm terleri döktüm , nelerden!
Dibi yok göklerden yeter ürktüğüm,
Yetişir çektiğim mesafelerden!

Ufuk bir tilkidir , kaçak ve kurnaz.
Yollar bir yumaktır, uzun dolaşık
Her gece rüyamı yazan sihirbaz,
Tutuyor önümde bir mavi ışık.

Büyücü, büyücü ne bana hıncın?
Bu kükürtlü duman nedir inimde ?
Camdan keskin , kıldan ince kılıcın,
Bir zehirli kıymık gibi beynimde.

Lügat , bir isim ver bana halimden ;
Herkesin bildiği dilden bir isim!
Eski esvaplarım tutun elimden

Aynalar söyleyin bana ben kimim?

Söyleyin, söyleyin, ben miyim yoksa,
Arzı boynuzunda taşıyan öküz?
Bela mimarının seçtiği arsa ;
Hayattan muhacir , eşyadan öksüz?

Ben ki toz kanatlı bir kelebeğim,
Minicik gövdeme yüklü Kafdağı,
Bir zerreciğim ki , Arş'a gebeyim,
Dev sancılarımın budur kaynağı!

Ne yalanlarda var , ne hakikatta .
Gözümü yumdukça gördüğüm nakış
Boşuna gezmişim yok tabiatta.
İçimdeki kadar iniş ve çıkış.

*
*
*
*

Gece bir hendeğe düşercesine,
Birden kucağına düştüm gerçeğin.
Sanki erdim çetin bilmeccesine,
Hem geçmiş zamanın , hem geleceğin.

Açıl susam açıl! Açıldı kapı;
Atlas sedirinde maverâ dede.
Yandı sırça saray, ilahi yapı
Bin bir avizeyle uçsuz maddede.

Atomlarda cümbüş, donanma şenlik
Ve çevre çevre nur , çevre çevre nur.
İç içe mimari , iç içe benlik;
Bildim seni ey Rab , bilinmez meşhur!

Nizam köpürüyor, med vakti deniz;
Nizam köpürüyor, ta çenemde su.
Suda bir gizli yol, pırıltılı iz;
Suda ezel fikri, ebed duygusu.

Kaçır beni âhenk , al beni birlik;
Artık barınamam gölge varlıkta
Ver cüceye , onun olsun şairlik
Şimdi gözüm büyük sanatkârlıkta.

Ötelet ötelere, gayemin malı;
Mesafe ekinim, zaman madenim

Gökte Samanyolu benim olmalı;
Dipsizlik gölünde, inciler benim.

Diz çök ey zorlu nefis, önümde diz çök!
Heybem hayat dolu, deste ve yumak.
Sen, bütün dalların birleştiği kök;
Biricik meselem , Sonsuza varmak...
1939

SAKARYA TÜRKÜSÜ

İnsan bu,su misali, kıvrım kıvrım akar ya ;
Bir yanda akan benim , öbür yanda Sakarya.
Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.
Her şey akar, su , tarih, yıldız ,insan ve fikir;
Oluklar çift;birinden nur akar; birinden kir.
Akışta demetlenmiş, büyük ,küçük , kainat;
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat !
Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne,
Kurşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine;
Çatlıyor , yırtınıyor yokuşu sökmek için.
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin ?
Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur,
Sırtına Sakaryanın, Türk tarihi vurulur.
Eyvah, eyvah, Sakarryam, sana mı düştü bu yük?
Bu dava hor , bu dava öksüz , bu davabüyük !...

Ne ağır imtihandır, başındaki Sakarya !
Binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya ?

İnsandır sanıyordum mukaddes yüke hamal.
Hamallık ki, sonunda ne rutbe var, ne de mal,
Yalnız acı bir lokma, zehirde pişmiş aştan;
Ve ayrılık anneden , vatandan , arkadaştan.
Şimdi dövün Sakarya, dövünmek vakti bu ân;
Kehkeşanlara kaçmış eski güneşleri an!
Hani Yunus Emre ki, kıyında geziyordu;
Hani ardında çil çil rütbeler serpen ordu?
Nerede kardeşleri , cömert Nil, mert Tuna;
Giden şanlı akıncı ne gün döner yurduna?
Mermerlerin nabzında hâlâ çapar mı tekbir?
Bulur mu deli rüzgâr o sedayı: Allah bir !
Bütün bunlar sendedir, bu grift bilmeceler:
Sakarya kandillere katran döktü geceler.

Vicdn azabına eş, kayna kayna Sakarya,
Öz yurdunda garipsin, öz vatanında parya !

İnsan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su;
Bir hayata çattık ki, hayata kurmuş pusu.

Geldi ölümlü yalan, gitti ölümsüz gerçek;
Siz , hayat süren leşler, sizi kim diriltecek?
Kafdağını assalar , belki çeker de bir kıl !
Bu ifritten sualin, kılını çekmez akıl !
Sakarya , saf çocuğu , masum Anadolu'nun,
Divanesi ikimiz kaldık Allah yolunun !
Sen ve ben , göz yaşıyla ıslanmış hamurdanız;
Rengimize baksınlar, kandan ve çamurdanız !
Akrebin kiskacında yoğurmuş bizi kader;
Aldırma, böyle gelmiş, bu dünya böyle gider!
Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;
Sen kıvrıl , ben gideyim, Son Peygamber Kılavuz !

Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;
Yüz üstü çok süründün , ayağa kalk, Sakarya !....

MUHASEBE

Ben artık ne şairim, ne fıkra muharriri !
Sadece, beyni zonk zonk sızlayanlardan biri !
Bakmayın tozduğuma meşhur Bâbîâlîde!
Bulmuşum rahatımı ben de bir tesellide .
Fikrin ne fahişesi oldum , ne zamparası !
Bir vicdanın , bilemem, kaçtır , hava parası ?
Evet kafam çatlıyor, gûya ulvi hastalık;
Bendedir duymadığı dertlerde kalabalık.
Büyük meydana düştüm, uçtu fil dişi kulem;
Milyonlarca ayağın altında kaldı kellem.
Üstün çile , dev gibi gelip çattı birden ! Tos!!!
Sen , cüce sanatkarlık, sana büsbütün paydos !
Cemiyet ah cemiyet yok edilen ruhiyle;
Ve cemiyet , cemiyet , yok eden güruhiyle...
Çok var ki , b hınç bende fikirdir , fikirse hınç!
Genç adam al silahını, iman tılsımlı kılıncı !
İşte bütün meselem , her meselenin başı,
Ben bir genç arıyorum, gençlikle köprü başı!
Tırnağı , en yırtıcı hayvanın pençesinden,
Daha keskin eliyle, başını ensesinden,
Ayırıp o genç adam uzansa yatağına;
Yerleştirse başını iki diz kapağına,
Soruverse : Ben neyim ve bu hal neyin nesi?
Yetiş , yetiş , hey sonsuz varlık muhasebesi?
Dışında bir dünya var, zıpzıp gibi küçülen,
İçimde homurtular , inanma diye gülen...
İnanmıyorum , bana öğretilen tarihe !
Sebep ne, mezardansa bu hayatı tercihe?
Üç katlı ahşap evin her katı ayrı âlem !
Üst kat : Elinde tesbih , ağlıyor babaannem,
Orta kat : (Mavs) oynayan annem ve âşıkları,
Alt kat : Kız kardeşimin (Tamtam)da çığlıkları.
Bir kurtlu peynir gibi ortasından kestiğim;

Buyrun ve maktan dan seyredin işte evim !
Bu ne hazin ağaçtır, bütün ufkumu tutmuş !
Kökü iffet , dalları taklit , meyvesi fuhuş....
Rahminde cemiyetin, ben doğum sancısıyım !
Mukaddes emanetin dönmez dâvâcısıyım!
Zamanı kokutanlar mürteci diyor bana ;
Yükseldik sanıyorlar , alçaldıkça tabana.
Zaman, korkunç daire ; ilk ve son nokta nerde?
Bazı geriden gelen , yüz bin devir ilerde !
Yeter senden çektiğim, ey tersi dönmüş ahmak!
Bir saman kâğıdından, bütün iş kopya almak;
Ve sonra kelimeler ; kutlu, mutlu , ulusal.
Mavalları bastırdı devrim isimli masal.
Yeni çirkine mahkûm, eskisi güzellerin;
Allah kuluna hâkim , kulları heykellerin !
Buluştururlar bizi, elbet bir gün hesapta;
Lafını çok dinledik , şimdi iş inkılâpta !
Bekleyin , görecektir , duranlar yürüyen ;
Sabredin gelecektir , dolmaz pörsümez Yeni !
Karayel , bir kıvırcım; simsiyah oldu ocak !
Gün doğmakta , anneler ne zaman doğuracak ?

DESTAN

Durun kalabalıklar, bu cadde çıkmaz sokak !
Haykırsam , kollarımı makas gibi açarak:
Durun, durun, bir dünya iniyor tepemizden,
Çatırdılar geliyor karanlık kubbemizden,
Çekiyor tebeşirle yekûn hattını âfet;
Alevler içinde ev, üst katında ziyafet !
Durum diye bir laf, buyrun size durum;
Bu toprak çirkef oldu, bu gökyüzü bodurum !
Bir şey koptu benden, şey , her şeyi tutan bir şey,
Benim adım Bay NEcip , babamın ki Fazıl Bey,
Utanırdı burnunu göstermekten sütninem,
Kızımın gösterdiği, kefen bezine mahrem.
Ey tepetaklak ehram, başı üstünde bina;
Evde cinayet , tramvay arabasında zina !
Bir kitap sarayının bin dolusu iskambil;
Barajlar yıkan şarap, sebil üstüne sebil !
Ve ferman , kumardaki dört kralın buyruğu:
Başkentler haritası, yerde sarhoş kusmuğu !
Geçenler geçti seni, uçtu pabucun dama,
Çatla Sodom-Gomore, patla Bizams ve Roma !
Öttür yem borusunu öttür,öttür , borazan !
Bit pazarında sattık, kalkamaz artık kazan !
Allah ' ın on pulunu bekleye dursun on kul ;
Bir kişiye dokuz , dokuz kişiye bir pul.
Bu taksimi kurt yapmaz kuzulara şah olsa;
Yaşasın, kefenimin kefilî karaborsa !
Kubur faresi hayat , meselesiz , gerçeksiz;

Heykel destek üstünde , benim ruhum desteksiz.
Siyaset kavas, ilim köle, sanat ihtilâç ;
Serbest, verem ve sıtma; mahpus ,gümrükte ilâç.
Bülbüllere emir var : Lisan öğren vakvaktan;
Bahset tarih, balığın tırmandığı kavaktan !
Bak , arslan hakikate, ispinoz kafesinde ;
Tarılan vatana bak , dalkavuk kefesinde !
Mezarda kan terliyor babamın iskeleti;
Ne yaptık , ne yaptılar mukaddes emaneti?
Ah , küçük hokkabazlık, sefil aynalı dolap;
Bir şapka, bir eldiven, bir maymun ve bir inkılap .

GELİR

Pervane dediğin, çerağa gelir;
Sular , kıvrım kıvrım, ırmağa gelir.

Bülbül kovuldu mu dil bahçesinden,
Gak gak, karga; vak vak ,kurbağa gelir.

O yön ki , ezelle ebed arası
Ne sola kıvrılır, ne sağa gelir.

Gam çekme , böyle gitmez bu devran,
Nihayet sonuncu durağa gelir.

Hasretle beklenen gelir mutlaka;
Sultan fikir , şanlı otağa gelir.

Yırtılır güneşin kapkara zarı,
Dünyamız yepyeni bir çağa gelir.

Füzeler kağnıya döner ve nöbet,
Işıktan da hızlı Burağa gelir.

Gökyüzü , yeryüzü , helalleşirler,
Nur , kaçtığı yerden toprağa gelir.

Birleşir, kupkuru dalla yanık kök,
Yemyeşil ışık, yaprağa gelir.

Kal'anın burcunda çakar işaret;
Millet dalga dalga bayrağa gelir.

VE GELİR

Bu yurda her belâ içinden gelir;
"Hep"leri hep, hiçin hiçinden gelir.
Gelemez bir ithal malıdır akıl,
Kafdağından, Çinden, Maçinden gelir.

Dünküne eş , bugün küfür yobazı;
Bütün derdi festen, lapçinden gelir.
"Allah vardır !" dersin ; sorarlar : Niçin ?
Sonra tokat, puta "niçin?"den gelir.
Benim nur mayama pislik atanlar,
Şeytan, senin büyük elçinden gelir !
Biricik selamet yolu tarihte ,
"Sormayın, görmeyin , geçin !"den gelir.
Genç Osman'ı lif lif yolan o güruh,
Kahbe davşirmenin piçinden gelir.
Bir gün bu gidişle çatlarsa yürek,
Dile vurdukları perçinden gelir.

KALDIRIMLAR (1)

Sokaktayım, kimsesiz bir sokak ortasında;
Yürüyorum , arkama bakmadan yürüyorum.
Yolumun karanlığa saplanan noktasında ,
Sanki beni bekleyen bir hayâl görüyorum.

Kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık;
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.
İn cin uykuda , yalnız iki yoldaş uyanık;
Biri benim, biri de serseri kaldırımlar.

İçimde damla damla bir korku birikiyor;
Sanıyorum her sokak başını kesmiş devler...
Üstüme camlarını, hep simsiyah, dikeyiyor;
Gözüne mil çekilmiş bir âmâ gibi evler.

Kaldırımlar , çilekeş yalnızların annesi;
Kaldırımlar , içimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar , duyulur ses kesilince sesi;
Kaldırımlar , içimde kıvrılan bir lisandır.

Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta ;
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum !
Aman sabah olmasın bu karanlık sokakta;
Bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum !

Ben gideyim , yol gitsin , ben gideyim , yol gitsin ;
İki yanımdan aksın bir sel gibi fenerler.
Tak ,tak ayak sesimi aç köpekler işitsin;
Yolumun zafer tâkı , gölgeden taş kemerler.

Ne sabahı göreyim, ne sabah görüneyim;
Gündüzler size kalsın verin karanlıkları !
Islak bir yorgan gibi sımsıkı bürüneyim;
Örtün, üstüme örtün, serin karanlıkları.

Uzanıverse gövdem taşlara boydan boya;

Alsa buz gibi taşlar alnımdan bu ateşi.
Dalıp sokaklar kadar esrarlı bir uykuya,
Ölse kaldırımların kara sevdalı eşi....

KALDIRIMLAR (2)

Başını bir gayeye satmış kahramanlar gibi,
Etinle, kemiğinle, sokakların malısın!
Kurulup şiltesine bir tahtaravan gibi,
Sonsuz mesafelerin üstünden aşmalısın!

Fahişe yataklardan kaçtığın günden beri,
Erimiş ruhlarınız bir derdin potasında.
Senin gölgeni içmiş, onun gözbebekleri;
Onun taşı erimiş, senin kafatasında.

İkinizin de ne eş, ne arkadaşınız var;
Sükut gibi münzevi, çığlık gibi hürsünüz.
Dünyada taşınacak bir kuru başınız var;
Onu da, hangi diyar olsa götürürsünüz.

Yağız atlı süvari, koştur atını, koştur!
Sonunda kabre çıkar bu yolun kıvrımları.
Ne kaldırımlar kadar seni anlayan olur,
Ne senin anladığın kadar, kaldırımları.

NUR

Sen ol dersin ve olur!

Pırlıtlı dolu billur,
Çığlık içinde fağfur.
Bir renk bize öteden
Ve bir ses o besteden
Nur bize Allah ' ım nur!

Büyük divan ve huzur.....
Bekliyor mezarı Sûr.
Sonsüzlük ölümsüzlük
Bitmez tükenmez düzlük;
Nur bize Allah ' ım nur!

Güneşşi tuttu çamur;
Elmas mahçup zift mağrur.
Yakın kandili yakın;

Ne donanma ne yangın
Nur bize Allah 'ım nur!

Sen ol dersin ve olur!

ALLAH DERİM

Sırtımda taşınmaz yükü göklerin;
Herkes koşar , zıplar , ben yürüyemem
İsterseniz hayat aşını verin;
Sayılı nimetler bal olsa yemem!

Ey akıl , nasılda delinmez küfen ?
Ebedi olsun urbası kefen!
Kursa da boşluga asma köprü , fen,
Allah derim, başka hiç bir şey demem!

TÂ MAVERÂDAN

Rüzgar öyle esti , öyle esti ki ;
Her şey uçup gitti kaldı Yaradan.
Ayna düştü , hayal , perdelerdeki
Bir akiscik gibi çıktı aradan.

Sırtımı uykuda dürtüyor bir el;
Fırla yatağından koşar adım gel !
O bir minicik zar i kabuğunu del !
Seni çağırın var , tâ maverâdan !

BÜYÜK DOĞU MARŞI

Allah ' ın seçtiği kurtulmuş millet !
Güneşten başını göklere yükselt !
Avlanır, kim sana atarsa kement,
Ezel kuşatılmaz , çevrilmez ebet.

Allah ' ın seçtiği kurtulmuş millet !
Güneşten başını göklere yükselt !

Yürü altın nesli, o tunç Oğuz'un !
Adet küçük, zaman çabuk yol uzun.
Nur yoklu izinden git KILAVUZ'un !
Fethine çık doğru güzel, sonsuzun !

Yürü altın nesli, o tunç Oğuz'un !
Adet küçük , zaman çabuk, yol uzun .

Aynası ufkumun, ateşten bayrak !
Babamın külleri , sen , kara toprak !
Şahit ol , ey kılıç, kalem ve orak !
Doğsun BÜYÜK DOĞU, benden doğarak!

Aynası ufkumun, ateşten bayrak !
Babamın külleri , sen , kara toprak !...

O'NUN ÜMMETİNDEN OL

Beri gel, serseri yol !
O'nun Ümmetinden ol !
Sel sel kümelerle dol !
O'nun Ümmetinden ol !

Sen , hiçliğe bakan yön !
Hep sıfır, arka ve ön !
Dosdoğru Kâbe'ye dön!
O'nun Ümmetinden ol !

Gel ,dünya muhdar kafes !
Gel, gırtlakta son nefes !
Gel ,Arşı arayan ses!
O'nun Ümmetinden ol !

Solmaz , solmaz; bu bir renk...
Ölmez , ölmez; bir ahenk.....
İnsanlık; hevenk hevenk,
O'nun Ümmetinden ol !

Gökte çıkıyor haber,
Geber çelik put geber !
Doğrul yeni seferber ,
O'nun Ümmetinden ol !

O ZEYBEK

Zeybeğimi , bir kaç kızan vurdular;
Çukurda üstüne taş doldurdular.
Bir de, ya kalkarsa diye kurdular...

Zeybeğim, zeybeğim, ne oldu sana?
Allah deyip, şöyle bir doğrulsana !

Zeybeğim , kalkamaz , dirilemez mi ?
Odası mühürlü, girilemez mi?
Şu ters akan sular çevrilemez mi?
Ne günedek böyle gider bu devran?
Zeybeğim , bir sel ol, bir çığ ol, davran !

Kır at zincirlenmiş, ufuk sahipsiz....
Han kayıp, hancı yok, konuk sahipsiz...
Baş köşede sırma koltuk sahipsiz...
Kızanlar dört yandan, hep abandınız !
Zeybeğin kanına ekmek bandınız !

Bilemem , susarak ölmek mi hüner ?
Lisan çıldırıyor, dil nasıl döner?
Ondan son iz , uzak, uzak bir fener...
Öldü mü ? Çatlarım yine inanmam !
Gizliye yanarım, ölüye yanmam!

Zeybek kaybolduysa bunca kayıp ne ?
Tesbihi dökülmüş , aranır nine;
Balonu yok ağlar çocuk haline...
Zeybeğim , dünyayı aldın götürdün !
Bir öldünde beni binbir öldürdün !

Beyni tırmık tırmık, pençelere sor !
Mevsim niçin ölgün, bahçelere sor!
Sor ; çukuru nerde , serçelere sor!
Ağla , bir dinmeyen hasretle ağla ;
Zeybeksiz yolları gözetle , ağla !

AYNALAR YOLUMU KESTİ

Aynalar, bakmayın yüzüme dik dik;
İşte yakalandık, kelepçelendik !

Çıktınız umulmaz anda karşıma,
Başımın tokmağı indi başıma.

Suratımda her suç bir ayrı imza,
Benmişim kendime en büyük ceza!

Ey dipsiz berraklık, ulvi mahkeme!
Acı , hapsettiđin sefil gölgeme!

Nur topu günlerin kanına girdim.
Kutsi emaneti yedim bitirdim.

Dođmaz güneşlere bağlandı vâde;
Dişlerinde köpek nefsin , irade.

Günah, günah , hasad yerinde demet;
Merhamet, suçumdan aşkın merhamet!

Olur mu , dünyaya indirsem kepenk:
Gözyaşı döksem, Nuh Tufanına denk?

Çıkamam, aynalar, aynalar zindan.
Bakamam , aynada, aynada vicdan;

Beni beklemeyin , o bir hevesti;
Gelemem aynalar yolunu kesti.